

въ седмицата, излѣзли сж около 20 броя, подъ редакцията на *В. Нейчовъ*. Списвалъ се тоя вѣстникъ половината на француски, а другата половина на български.

Вълко Нейчовъ е роденъ въ Панагюрище на около 1843 г. Първоначално се е училъ въ родното си мѣсто, а подиръ въ Парижъ, гдѣто е свършилъ юридическитѣ науки. Слѣдъ като се завърнжлъ отъ Парижъ, той билъ учителъ около една година въ Велесъ (1868/69 година), а сжщо и въ Битоля една година (1869/70 год.). Слѣдъ като оставилъ Битоля, той отишълъ въ Цариградъ и зель да помага Геновичу въ в. „*Турция*“ (гледай 1862 година). Въ врѣме на извѣстнитѣ приключения въ България прѣзъ 1877 година, Нейчовъ е дошълъ въ селски дрѣхы облѣченъ въ Пловдивъ и се явявалъ на Европейската комиссия, прѣдъ която на френски языкъ е прѣдставилъ оплакванията на своето село противъ турския тогава редъ на работитѣ. Въ бившата Источна Румелия той е билъ чиновникъ, а сжщо и депутатъ въ Областното Сѣбрание. Прѣзъ врѣмето на учителствуванieto си въ Турция Нейчовъ се казвалъ, както ни увѣряватъ, Лука Нейчовъ. Прѣди 1881 година той е издалъ нѣкаква брошура, заглавието и съдържанието на която не ми е познато. По настоящемъ той е емигрантинъ и живѣе повече въ франция.

„Е не оспорвана у насъ нуждата отъ вѣстникъ като тоя, който сега се появява.

„Ний не притязваме да правимъ вѣстникъ образецъ на съвършенство; нъ ний утвърждаваме съ цѣла искренность, че ще са силимъ, безъ страхъ и безъ партизанство, да освѣтляваме умоветѣ, така въ Источна Румелия както и по вѣнъ, върху истинското състояние на нѣщата въ тая областъ и въобще въ Балканский полуостровъ.

„По съображения на умѣстность повече отъ колкото по начало, ний зимае за трудъ да поддържае двѣтѣ нови правителства, създадени отъ Берлинский трактатъ, колкото за тѣхнитѣ респективни дѣяния отъ естество да ползватъ населенiята на които тѣ сж приели за послание да оздравятъ типината и благосъстоянието; нъ въ сжщото врѣме и по сжщитѣ съображения, ний сме рѣшенъ, да удраме съ енергия все що